

РЕШЕНИЕ

№ 24625

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5504** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167, ал.2, т.2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е въз основа на Решение № 5710 от 10.05.2024 г. по адм.д.№ 9015/2023 г. на Върховния административен съд на Република България /ВАС/- Седмо отделение, с което е отменено Решение №4708 от 12.07.2023 г., постановено по адм. дело № 3200/2021 г. на Административен съд София-град и върнато делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, и е по жалба на М. С. М.- С. срещу ПАМ-принудително задържане на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , чрез техническо средство тип „скоба“ наложена на 20.03.2021г. по смисъла на чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, издадена от „Контрольор автомобилен транспорт“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД, [населено място]. Релевира се, че ПАМ е незаконосъобразна, тъй като са нарушени материалните и процесуалните правила. Жалбоподателят признава, че МПС-то е било паркирано в нарушение на изискванията на ЗДвП- на по- малко от 5 м от кръстовище и пешеходна пътека, което обаче изключвало мястото от обхвата на зона за платено паркиране „синя зона“, определена от СО.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли съда да я уважи като основателна и доказана. Претендира присъждане на разноски съгласно приложен списък. В писмени бележки развива подробни съображения с искане ПАМ да бъде отменена.

Ответникът –служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез процесуалния си представител адв. Г. оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена, претендира направените разноски по списък. Аргументи в подкрепа на законосъобразността на наложената ПАМ са изложени в писмен отговор.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.03.2021г., при осъществена проверка от служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД в [населено място], на [улица]е регистриран паркиран автомобил с рег. [рег.номер на МПС] като „неплатил“. След регистриране на автомобила „неплатил“ за „Синя зона“, същият е бил задържан принудително с техническо средство тип скоба в рамките на „Синя зона“ поради незаплащане на дължимата цена за паркиране по чл.99, ал.3 от ЗДвП. Констатирано е, че процесният автомобил е преминал през табела, указваща синя „Синя зона“ и не излязъл от зоната.

По отношение на събираните цени ЦГМ ЕАД работи в изпълнение на Решение №73 от 17.12.2015г. на СОС, с което са определени цените за паркиране в зоните за платено паркиране в [населено място].

По делото е приета в цялост административната преписка, съдържаща се в приобщеното адм.д. №3200/2021 г., както и допълнително ангажираните в настоящото производство писмени доказателства- Схема за организация на движение и паркиране на [улица]между [улица]и пл.„Народно събрание“, действаща от 2007 г. до ремонта на [улица]; Схема от 2017 г. за организация на движение- Обект „133 СОУ „Ал. П.“- пешеходна пътека.

Видно от заключението на Съдебно техническата- експертиза, приета по адм.д. №3200/2021 г. без възражения и приобщена в настоящото производство, която се кредитира от съда, при посещение на вещото лице на 26 и на 27 януари 2023 година на място на кръстовището, образувано от пресичането на [улица]с ул.„А.“, е извършило замервания, с приложен снимков материал. В отговор на поставените му въпроси, вещото лице е констатирало, че [улица]е с ширина 6,00 м. От взетия ориентир до пешеходната пътека отстоянието е 2,00 м. Линеината ширина на пешеходната пътека е 3,00 м. Същата е обозначена с пътна маркировка М8.1 от ЗДвП- пешеходна пътека тип „зебра“. Преди пешеходната пътека, за приближаващите по [улица]ППС, на разстояние около 3,00-3,50 м е имало налични ограничителни каучукови препятствия (изкуствено препятствие - ограничител на скорост), с линеинна ширина от 0,90 м - видно от снимката приложена на лист 52 по делото. От тази снимка се вижда паркираният автомобил О. К., който е точно над това препятствие. Видно от снимката приложена на лист 53 по делото има поставена скоба на задна лява гума, като същата е точно преди началото на това препятствие. Към момента тези каучукови препятствия са отстранени от пътното платно и не са налични. На място към момента няма обособени/очертани паркоместа. След направена справка по VIN code се установява, че автомобил О. К., рег. [рег.номер на МПС] , с рама № W0L0XCFO663O70909, произведен 2006 година, е с дължина от 4332 мм и ширина от 1684 мм (а с включване на страничните огледала в габарита - 1892 мм). Отчитайки снимковия материал по делото /снимката на лист 52 и снимката на лист 56/, автомобилът е заснет паркиран в дясно на платното, спрямо посоката на движение. Същият е отстоявал в ляво спрямо десния край на пътната лента, като се е намирал на

около 2,20-2,30 м спрямо осевата линия на [улица]. Тъй като към момента на място няма обозначени паркоместа и- са демонтирани каучуковите препятствия, то водейки извод от снимката, приложена на лист 56 по делото от 20.03.2021 година, от началото на пешеходната пътека до първото паркомясто, обозначено за паркиране на двуколесни ППС (тротинетки), разстоянието е 6,50-7,00 метра съобразно наличната тротинетка и опорна греда в дясно от бордюра и напречно на платното преди пълното паркомясто за МПС. С оглед обстоятелството, че към момента на [улица]каучуковото препятствие е демонтирано и не е налично, то за правилен отговор, преценка и визуализиране на това препятствие, вещото лице е заснело също такава препятствие, налично и към момента на [улица], монтирано пред пешеходна пътека, находяща се пред Музикалното училище.

Видно от приетото по делото без оспорване на страните заключение на допълнителната СТЕ, на което съдът дава вяра като компетентно изготвено при използване на специални знания, съобразно изложената схема в мащаб 1:500 (лист 15 по делото) от започващото препятствие до началото на пешеходната пътека спрямо посоката на движение на ППС по ул.Ц. И. Ш. към пл.Народно събрание- 6 мм, което спрямо мащаба отговаря на разстояние от 3 метра. Пешеходната пътека е също обозначена на скицата с ширина 3 метра. Изкуствената неравност (каучуково препятствие/изкуствено препятствие- ограничител на скорост) спрямо приложената схема е разположена на 3 метра от пешеходната пътека, която е разположена непосредствено преди кръстовището на [улица]с [улица]в посока към пл.Народно събрание. На снимката, приложена на лист 52 /от адм.д.№ 3200/2021 г./, се вижда паркираният автомобил О. К., който е точно над каучуковото препятствие. Видно от снимката приложена на лист 53 по делото има поставена скоба на задна лява гума. Тази гума се намира точно преди началото на каучуковото препятствие. От направена справка по VIN code се установява, че автомобил О. К., рег. [рег.номер на МПС] , с рама № W0L0XCF0663070909, произведен 2006 година, е с дължина от 4332 мм и ширина от 1684 мм (с включване на страничните огледала в габарита - 1892 мм). В приложената схема на организацията изкуственото препятствие е обозначено с 3 мм, което при мащаб 1:500 отговаря на 1,50 м. Отчитайки снимковия материал и предлаганите на пазара ограничители на скоростта от този тип широчината на това препятствие е 90 см. В средата на изложеното в мащаб препятствие или в ляво и дясно остават по 30 см. От мястото и положението на задна лява гума на автомобила с поставената скоба, то от края на препятствието след скобата до предната габаритна част на автомобила - предна броня, разстоянието е 2382 мм ~ 2,40 м. Отчитайки разстоянието от 3,30 м от края на препятствието до пешеходната пътека, то спрямо отговора на предходния въпрос, от пешеходната пътека до предната броня на автомобила разстоянието е 0,90 м ~ 1,00 м. От приложената схема и при замерване на място се установява, че улица „Ц. И. Ш.“ е с широчина от 6,00 м. Ако се вземат предвид тротоарните площи откъм 133 СОУ „Ал.П.“ и срещуположната книжарница „Малкият принц“, то пешеходната пътека е с ширина от 3,00 м. Спрямо формулировката на въпроса от тротоара откъм 133 СОУ „Ал.П.“ до осевата линия на ул.Ц. И. Ш. разстоянието е 3,00 м. От осевата линия към тротоарната площ при книжарница „Малкият принц“ разстоянието е 3,00 м.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена пред АССГ, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на

оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип „скоба“, таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

Съгласно Заповед № СОА 18-РД-95-502/29.12.2020г. на кмета на СО с Приложения 1 към нея, Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО и Решение №73 от 17.12.2015г. на СОС, кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т. 1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране и мобилност“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя зона“ и „Зелена зона“, в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата– служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, на каквато длъжност е лицето, наложило процесната ПАМ, видно от представените по делото трудов договор № РД-12-2П-203/01.08.2019 г., допълнително споразумение № РД-12-2П-197/02.08.2019 г. и длъжностна характеристика, Инstrukция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“, на дирекция „Паркиране и мобилност“. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт– ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото доказателства, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и

т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили както и изготвеното съобщение и визуализиране чрез изготвения снимков материал. От същите се установява номерът и марката на автомобила, мястото, дата и часът на заскобване.

Предвид това, настоящият съдебен състав намира, че е спазена изискуемата от закона форма и не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорваната ПАМ.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП- в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3 на чл. 99 от ЗДвП Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 13, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места.

Съгласно чл. 58 от НОДТСО удостоверяването на заплащането и контрола на действителното време на паркирането на автомобили в зоните за почасово платено паркиране се регламентира в заповедта по чл. 54 от настоящата наредба. В издадената въз основа на чл.54 заповед на кмета е постановено, че в зоните за почасово платено паркиране не се допуска паркиране на ППС без заплащане, без да е поставен на видно място валиден талон за паркиране, трайно и отчетливо маркиран с неизтриваемо средство, с всички задължителни отбелязвания, без изпратено мобилно телефонно съобщение SMS за заплащане на указания върху указателната табела номер. В чл. 124 от НОДТСО от цитираната заповед на кмета на СО са уредени правомощията на общинското дружество ЦГМ ЕАД по използване и прилагане на техническо средство „скоба“, таксуването на собствениците и освобождаването на блокираните ППС на територията на СО. Действията на служителите на ЦГМ ЕАД в конкретния случай са следвали процедурата, описаните по- горе заповеди на кмета на СО по чл.123 от НОДТСО. ЦГМ ЕАД работи в изпълнение на Решение № 73 от 17.12.2015г. на СОС, в което са определени цените за паркиране в зоните за платено паркиране, цената за принудително задържане и цената за принудително преместване на ППС.

В нормата на чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3 до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Т.е. техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП. Следователно, за да се приложи законосъобразно мярката следва да са налице следните кумулативни предпоставки: паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и

това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. По аргумент от чл. 99, ал. 2 ЗДвП задължението за заплащане на такса за паркиране е обусловено от обозначаването на участъка като зона с особен режим за платен почасов престой. Цитираната разпоредба въвежда задължение местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието да се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача да се указва условията за паркиране. Нормата съответства на чл. 62 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, според която началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. По силата на чл. 101 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, (обн., ДВ, бр. 73/21.08.2001 г.) пътни знаци от група "Д" се използват за въвеждане на специални предписания за участниците в движението и се поставят непосредствени преди местата или участъците, за които се въвеждат. Видно от чл. 115, ал. 1 от Наредба № 18 с пътни знаци Д13 "Начало на зоната на действие на изображения пътен знак" и Д14 "Край на зоната на действие на изображения пътен знак" се сигнализират съответно входовете и изходите на зоната, на чиято територия е валидно действието на изображения пътен знак за въвеждане на специална забрана, задължение или предписание.

В случая не е спорно, а и се установява от приетите по делото писмени доказателствата, което се потвърждава от СТЕ и Допълнителната СТЕ, че на посочената по-горе дата- 20.03.2021 г., при осъществената проверка от служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД е регистриран паркиран автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], на [улица] преди кръстовището с [улица], в посока пл. „Народно събрание“. Няма спор, че [улица], на която е паркиран автомобила попада в обхвата на „Синя зона“, което се установява и от приложените по делото писмени доказателства /схеми, заповеди, снимков материал/.

По делото е безспорно и че жалбоподателят не е заплатил такса за паркиране в „Синя зона“.

Спорът по делото е концентриран върху това, дали мястото на самото паркиране на автомобила, съставлява именно определено /разрешено/ място за „платено паркиране“ в „Синя зона“.

В процесния казус съдът съобрази, разписаното в нормата на чл. 98, ал.1 от ЗДвП, съгласно която престоят и паркирането са забранени: т.5. на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние, по-малко от 5 метра преди тях; 6. на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях.

Изводимо от посочената нормативна уредба, в териториалния обхват на почасово платената зона за паркиране не влизат местата, където по закон са забранени престоят и паркирането. Правилата на закона като въведени от нормативен акт с по- висока степен, не могат да бъдат дерогирани с правила, въведени от нормативен акт с по- ниска степен какъвто е общинската наредба за организацията за движение на територията на съответната община.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото следва да се направи извод, че автомобилът, обект на процесната мярка, е паркиран в нарушение на чл.98, ал.1, т.5 и т.6 ЗДвП, а именно на по- малко разстояние от 5 метра от пешеходната пътека и кръстовището, което се установява от СТЕ и Допълнителната СТЕ, както и писмените доказателства /схеми/ и приложения снимков материал. Безспорно е осъществено противоправно деяние, което обаче е следвало да бъде квалифицирано по ЗДвП и съответно установено и санкционирано по реда на Закона за административните нарушения и наказания, но не и налагане на ПАМ поради неплащане на такса за платено място за паркиране в „Синя зона“.

Предвид това, съдът намира, че в настоящия случай не е налице първата, изискуема от закона, предпоставка, а именно автомобилът не е паркиран на място в зона, определена за платено паркиране. Смисълът на употребения от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници – улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране. Съответно, вън от обхвата на зоната остават местата, където по закон са забранени престоят и паркирането.

С оглед посоченото, въпреки данните за извършено административно нарушение на правилата за престой и паркиране по Закона за движение по пътищата, не са налице предпоставките за прилагане на принудителната мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, поради което последната е приложена незаконосъобразно /Решение № 4245/08.04.2024 г. по адм.дело № 6137/2023 г. по описа на ВАС, VII- мо отделение/.

Предвид горното, приложената принудителна административна мярка, като издадена в противоречие с материалния закон и неговата цел следва да бъде отменена.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по делото съгласно представен списък и приложения към него доказателства за адвокатско възнаграждение за предходното

разглеждане на делото в размер на 600 лева, 600 лева за касационната инстанция и 800 лева за настоящата съдебна инстанция, както и възнаграждение за вещото лице в претендиран размер на 300 лева общо /по списък/ и 80 лева общо за държавни такси, или всичко в общ размер на 2380 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 73 –ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. М.- С. принудителна административна мярка- принудително задържане на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , чрез техническо средство тип „скоба“ наложена на 20.03.2021г., издадена от „Контрольор автомобилен транспорт“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД, [населено място].

ОСЪЖДА "Център за градска мобилност" ЕАД, [населено място], [улица], да заплати на М. С. М.- С., ЕГН- [ЕГН], разноски в размер на 2380 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен със в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: